

זוהר היומי

זוהר שמות – דף נ"ט ע"ב

פרשת בשלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מִמָּשׁ צִדְקָה יִתְקַרֵּי. מִנְלָן. דְּכִתִּיב, (ירמיה כג) וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרְאוּ יְיָ צִדְקָנוּ. (שמות טו) נְטִיתָ יְמִינָה תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ. הָא אֲתָמֵר, אֲרִימַת יְמִינָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָא אֲתַעְרוּ בֵּיה חֲבֵרִיָּא, דְּכַד אִפִּיק קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְמַצְרָאֵי מִתִּין מִתְּחוּת מִיָּא, אָמַר לְאַרְעָא, כְּנִישׁ לֹון בְּגוּוֹה, וְלֹא בְּעָאֵת, עַד דְּאוּשִׁיט קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא יְמִינָא לְקַבְלָהּ, וְאוּמִי לָהּ, כְּדִין בְּלַעְתִּינוּן אֶרֶעָא, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ. אָמַר ר' אֶלְעָזָר, נְטִיתָ יְמִינָה: לְאַפְרָשָׁא לָהּ מִשְׁמָאֵלָא וּכְדִין אֲתַעְכִּיד בְּהוּ דִּינָא. (שמות טו) נְחִיתָ בְּחִסְדָּה עִם זֵו גְּאֻלָּתָ, כְּמָה דְּכִתִּיב, (תהלים מה) כִּי יְמִינָה וְזִרְעָה וְאוֹר פְּנִיָּה כִּי רְצִיתָם. כִּי יְמִינָה: דָּא גְּדוּלָּה. נִהְלֵת בְּעֵזָה, דָּא דְּכִתִּיב וְזִרְעָה, דָּא גְּבוּרָה. אֶל נֹוה קִדְשָׁהּ, דָּא דְּכִתִּיב, וְאוֹר פְּנִיָּה כִּי רְצִיתָם, דָּא צִדִּיק. וְכִלְהוּ מִשְׁתַּכְּחֵי בְּקָרָא. (שמות טו) תִּפּוּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד. אֵימָתָה, אֵימָה מִבְּעֵי לִיָּה, מֵאֵי אֵימָתָה. דְּהָא לִית לָהּ אֵת אוּ מְלָה חֲדָא בְּאוֹרֵיָּתָא, דְּלֹא אֵית בָּהּ רִזִּין עֲלֵאִין. מֵאֵי אֵימָתָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּלוּמַר דְּחִילוּ דְּשַׁכִּינָתָא.

אמר רבי שמעון, בא ראה, בפתחלה כשנכנה בית המקדש למטה, לא נכנה אלא בדין ורגז, כפתוב (ירמיה לב) כי על אפי ועל חמתי וגו', משום שבמקום הדין שרוי. לעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך הוא לבנות אותו ולהתקינו בדרגה אחרת עליונה שנקראת צדקה, שפתוב (ישעיה נד) בצדקה תכונני. משום כך יתקיים [בו], ושמו ממש יקרא צדק. מנין לנו? שפתוב (ירמיה כג) וזה שמו אשר יקראו ה' צדקנו. נטית ימינה תכלעמו ארץ. הרי נאמר שהרמת ימינה. אמר רבי יצחק, הרי התעוררו בו החברים, שפאשר הוציא הקדוש ברוך הוא את המצרים מתחת למים, אמר לארץ: פנסי אותם לתוכה. ולא רצתה. עד שהושיט הקדוש ברוך הוא את ימינו כנגדה והשביע אותה, אז בלעה אותם האדמה. זהו שפתוב תכלעמו ארץ. אמר רבי אלעזר, נטית ימינה - להפרידה מן השמאל, ואז נעשה בהם דין. נחית בחסדה עם זו גאלת, כמו שפתוב (תהלים מד) כי ימינה וזרועה ואור פניה כי רציתם. כי ימינה - זו גדולה. נחלת בעזה - זה שפתוב וזרועה, זו גבורה. אל נזה קדשה - זה שפתוב ואור פניה כי רציתם, זה צדיק. וכלם נמצאים בפתוב. תפל עליהם אימתה ופחד. אימתה? אימה היא צריה להיות! מה זה אימתה, שהרי אין לה אות או מלה אחת בתורה שאין בה סודות עליונים? מה זה אימתה? אמר רבי שמעון, כלומר יראת השכינה.

טקסט הזהור

כחאי גוונא, (שמות טו) תבאמו ותטעמו בהר נחלתה וגו', תבאמו ותטעמו, תבאם ותטעם מפעי ליה, מאי תבאמו. אלא רוחא דקודשא אמר, על אינון דרא בתראה, דגזר יהושע, ואתגליא בהו גלויא דרשימא קדישא דשמייה דקודשא בריה הוא, דאלין אחידן ביה בו, ואלין אתחזיאו למירת ארעא. כמה דכתיב, (ישעיה ס) ועמה כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ. דכל מאן דאתגזר, ואתגליא ביה רשימא קדישא, ונטיר ליה, אקרי צדיק, בגין, כך, לעולם יירשו ארץ.

כמו זה תבאמו ותטעמו בחר נחלתה וגו'. תבאמו ותטעמו? תביאם ותטעם היה צריך להיות! מה זה תבאמו? אלא רוח הקדש אומרת על אותו הדור האחרון שכל יהושע והתגלה בהם גלוי של הרשם הקדוש של שמו של הקדוש ברוך הוא, שאלה אחוזים בו, ואלה ראויים לרשת את הארץ, כפיתוב (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ. שכל מי שנמול והתגלה בו רשם הקדוש ושומר אותו, נקרא צדיק. משום כה, לעולם יירשו ארץ.

טקסט הזהיר

ועל דא תבאמו, ו' יתירה, תביאמו לאינון דאחידן בו'. ותטעמו כמה דאת אמר נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. לאינון דאחידן בו', ולאינון בתראי, אתער מלה. ולית לה מלה באורייתא, או את זעירא באורייתא, דלית בה רזין עלאין, וטעמין קדישין, זכאה חולקיהון דידעין בהו.

תרגום לעברית

ועל זה תבאמו, ו' יתרה. תבאמו לאותם האחוזים בו' (תפארת). ותטעמו, כנאמר נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. לאותם שאחוזים בו', ולאותם אך רונים התעורר הדבר. ואין לה דבר בתורה או אות קטנה בתורה שאין בה סודות עליונים וטעמים קדושים. אשרי חלקם של היודעים בהם.

טקסט הזהיר

רעיא מהימנא פקודא למבני מקדשא לתתא, כגוונא דבי מקדשא דלעילא, כמה דאת אמר, מכון לשבתה פעלת יי'. דאצטריך למבני בי מקדשא לתתא, ולצלאה בגויה צלותא בכל יומא, למפלח ליה לקודשא בריך הוא, דהא צלותא אקרי עבודה.

מִצֻּוֹה לְבָנוֹת בַּיִת מִקְדָּשׁ לְמִטָּה כָּמוֹ בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמֶעֱלָה, כָּמוֹ שְׁנֵאמַר מִכּוֹן לְשִׁבְתָּךְ פָּעֻלָתְהָ. שְׁצַרִיךְ לְבָנוֹת בַּיִת מִקְדָּשׁ לְמִטָּה וּלְהִתְפַּלֵּל בְּתוֹכּוֹ תִּפְלָה בְּכָל יוֹם, לַעֲבוֹד אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהִירִי תִּפְלָה נִקְרָאת עֲבוֹדָה.

טקסט הזוהר

וְהָיָה בִּי כְּנִשְׁתָּא, אֲצַטְרִיךְ לְמִבְנֵי לִיָּה בְּשִׁפְרוֹ סָגִיא, וְלֹאֲתִקְנָא לִיָּה בְּכָל תְּקוּנִין, דְּהָא בִּי כְּנִשְׁתָּא דְלִתְתָּא, קִיִּימָא לְקַבֵּל בִּי כְּנִשְׁתָּא דְלַעֲיָלָא.

תרגום לעברית

וְאוֹתוֹ בַּיִת הַכְּנֻסֶּת צַרִיךְ לְבָנוֹתוֹ בִּיפִי רַב וּלְתִקְנֹוּ בְּכָל הַתְּקוּנִים, שְׁהִירִי בַּיִת הַכְּנֻסֶּת שְׁלֹמֶעֱלָה עוֹמֵד כְּנֻגַּד בַּיִת הַכְּנֻסֶּת שְׁלֹמֶעֱלָה.

טקסט הזוהר

בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ לְתִתָּא, אִיהוּ קָאִים כְּגוּוֹנָא דְבַיִת הַמִּקְדָּשׁ דְלַעֲיָלָא, דְקָאִים דָּא לְקַבֵּל דָּא. וְהָיָה בִּי מִקְדָּשָׁא, כָּל תְּקוּנוֹי, וְכָל פּוֹלְחָנוֹי, וְכָל אֵינוֹן מְאִנִּין, וְשִׁמְשִׁין, כְּלָהוּ אֵינוֹן כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא. מִשְׁכְּנָא דְקָא עָבֵד מִשָּׁה בְּמִדְבָּרָא, כָּלָא הָוָה כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא.

תרגום לעברית

בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ לְמִטָּה הוּא עוֹמֵד כָּמוֹ בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמֶעֱלָה, שְׁעוֹמֵד זֶה כְּנֻגַּד זֶה. וְאוֹתוֹ בַּיִת מִקְדָּשׁ, כָּל תְּקוּנוֹי וְכָל עֲבוֹדוֹתָיו וְכָל אוֹתָם כָּלִים וְשִׁמְשִׁים, כָּלָם הֵם כָּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה. הַמִּשְׁכָּן שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר, הַכֹּל הָיָה כָּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה.

טקסט הזוהר

בִּי מִקְדָּשָׁא דְכְּנָא שְׁלֵמָה מְלָכָא, הוּא בִּי נִיִּיחָא כְּגוּוֹנָא עֲלָאָה, בְּכָל אֵינוֹן תְּקוּנִין, לְמַהְוִי בְּתִקְוָנָא דְלַעֲיָלָא, בִּי נִיִּיחָא וְאַחֲסִנְתָּא. הִכִּי בִּי כְּנִשְׁתָּא, אֲצַטְרִיךְ בְּכָל תְּקוּנֵי שִׁפְרוֹ, לְמַהְוִי כְּגוּוֹנָא עֲלָאָה, לְמַהְוִי בַּיִת צְלוּתָא, לֹאֲתִקְנָא תְּקוּנִין בְּצְלוּתָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ.

בית המקדש שפנה שלמה המלך, הוא בית מנוחה כדגמא עליונה בכל אותם תקונים, להיות בתקון שלמעלה בית מנוחה וירשה. כך בית הכנסת צריך בכל תקוני היפי, להיות כדגמא עליונה, להיות בית תפלה, לתקן תקונים בתפלה, כמו שבארוה.

טקסט הזוהר

וההוא בי מקדשא דליהוי ביה (רנ"א ע"א) חלונות, דכתיב, (דניאלו) וכוון פתיחן. כגוונא דלעילא, ועל דא (שיר השירים ב) משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים. ואי תימא אפילו בחקלא, בגין דרוחא להוי סליק. לאו הכי, דהא אנו צריכין בית וליכא. לאשתכחא בית לתתא, כגוונא דבית עלאה, לנחמא דיורא עלאה לדיורא תתאה.

תרגום לעברית

ואותו בית מקדש שיהיו בו חלונות, שכתוב (דניאל ו) חלונות פתוחים. כמו שלמעלה. ועל זה (שיר ב) משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים. ואם תאמר, אפלו בשדה, כדי שיהיו תהיה עולה? לא כך, שהרי אנו צריכים בית, ואין להמצא בית למטה כמו בית עליון, להוריד דיור עליון לדיור תחתון.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס ע"א) ◆

טקסט הזוהר

ותו דההוא צלותא, וההוא רוחא, אצטריך לסלקא, ולנפקא מגו עאקו, בארץ מישר, לקבל ירושלם.

תרגום לעברית

ועוד, שאותה תפלה ואותה רוח צריכים לעלות ולצאת מתוך מצוקה בדרך ישרה כנגד ירושלים. ועל זה כתוב מן המצר קראתי יה. שצריך מקום דחוק בצרה לשלח בתוכו אותה רוח שלא יסטה מינה או שמאלה. ובשדה לא יכול הקול לשלח אותו כך, שהרי

כְּמוֹ זֶה קוֹל הַשּׁוֹפָר נִדְחָה הַחוּצָה בְּדֶרֶךְ יָשָׁר מִתּוֹךְ מְקוֹם דְּחוּק, וְהוֹלֵךְ וּבֹקֵעַ רְקִיעִים,
וְעוֹלָה בְּעֶלְיָה לְעוֹרֵר רוּחַ שְׁלִמְעָלָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.